

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσπεριακοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομὰς ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προκληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 13.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 9ος

Ἐν Ἀθήναις, 12 Ὀκτωβρίου 1902

Ἔτος 24ον. — Ἀριθ. 41

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 317.)

Ἄλλ' ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ Γιαννιδὸς ἔγινεν ἀκόμη περισσότερον δόσιπτος. Δὲν ἤξευρεν αὐτὸς φάρσας καὶ ξεφάρσας. Ἔως τότε ἐκοιμάτο ἐπάνω εἰς τὸν σάκκον ὡς εἰς προσκεφάλαιον· τώρα ὅμως, διὰ περισσότεραν προφύλαξιν, τὸν κρατεῖ τὴν νύκτα εἰς τὰς ἀγκάλας του, ὡς παιδίον.

Καὶ ὁ Πονηρὶδὸς βλέπει, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ φεύρη ἄλλο μέσον κλοουτισμοῦ, ἀσφαλέστερον καὶ ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ράχην του.

Τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐγένετο πολὺς λόγος εἰς ὅλην τὴν Βενετίαν περὶ τῆς μεγαλοπραΐας καὶ τῆς ἐλευθεριότητος ἐνός κάποιου κυρίου Μολτονάζου. Ἦτον ἕνας γονδρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Νεάπολιν, ὁ ὁποῖος ἀπέκτησε μεγάλα πλοῦτη, ἐμπορευόμενος εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ τα ἐσπαταλοῦσε τώρα διὰ νὰ καταπλήρηται τοὺς Βενετούς.

Αὐτὸς ἦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀποκρέω. Ἐδοξε τὰς λαμπροτέρας ἐορτάς ἐφοροῦσε πολυτελεστάτην ἀνατολικὴν ἐνδυμασίαν, ἐγελοῦσε θορυβῶδως καὶ περιστοιχιζέτο ἀπὸ κόλακας, φάλλοντας ὄλονεν τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἑλληνοστρίσιμου σινιέρ Μολτονάζου. Ὁ ἥρωὸς τῆς ἡμέρας τελοσπάντων!

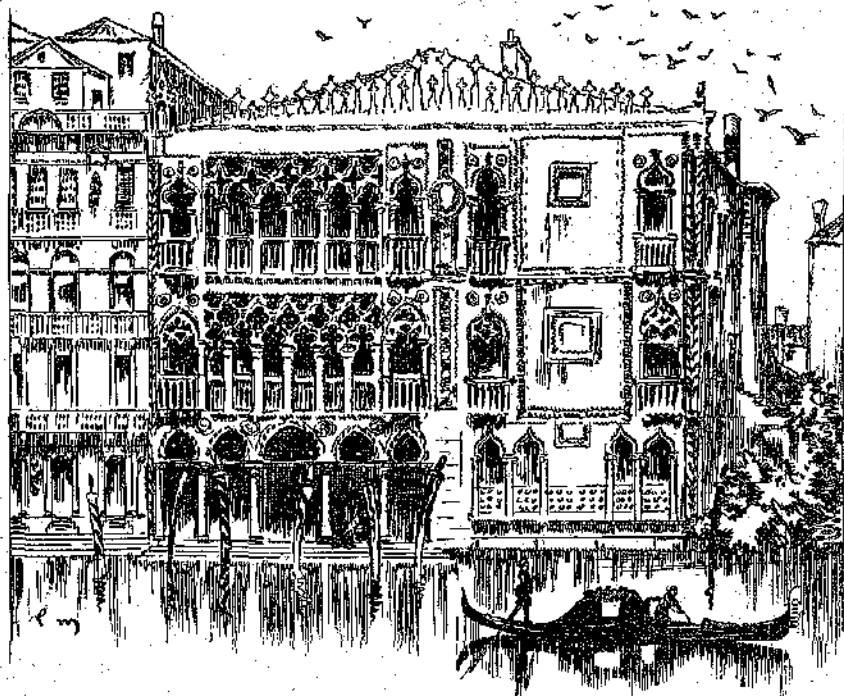
Ὁ Πονηρὶδὸς λοιπὸν, συνομιλῶν μίαν ἐσπέραν μὲ τὸν κύριόν του, μίσα εἰς τὸν θόρυβον τῆς μασκαράτας, τῷ ὑπέδειξε πόσον ὠραῖον καὶ λαμπρὸν θὰ ἦτο, ἂν ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν Μολτονάζου, νὰ τὸν ἀμαυρώσῃ, νὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ. Ἡ ἰδέα αὐτὴ κατεγώτευσεν τὸν ματαιόδοξον Βαλεντίνον, τὴν ἐνεκολπώθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ.

Ἀμέσως ἐγκατέλειψε τὸ Ἑνοδοχεῖον τῆς Σελήνης καὶ ἐγκατεστάθη εἰς ἕνα παλάτι· διότι πάντοτε ὑπάρχουν εἰς τὴν Βενετίαν παλάτια πρὸς ἐνοικίασιν. Τὸ παλάτι τοῦ Βαλεντίνου ἦτο μᾶλλον παλατάκι, π α λ α τ σ ι ν ο ὅπως τα λέ-

γουν ἐκεῖ, διότι ἦτο μικρὸν ἢτο ὅμως κομψότατον καὶ χαριτωμένον. Ἡ πρόσοψις του ἐπὶ τῆς Μεγάλης Διώρυγος, εἶχε τόσοσ ὠραία καὶ λεπτὰ κοσμήματα, ὥστε ἐνόμιζες ὅτι δὲν ἦτο πέτρα, δὲν ἦτο μάρμαρον, ἀλλὰ χαρτὶ κεντημένον, ὅπως ἐκεῖνα ποῦ βάζουν τριγύρω εἰς τὰς ἀνοδοείμας. Ἦτο τὸ ἀρχαῖον μέγαρον τῶν Κορναρίνι, μίᾳ ἐκ τῶν εὐγενέ-

Ἄλλ' εἰς τὴν Βενετίαν, τὰ καρναβάλια, ὑπὸ τὴν μαύρην μ π α ο ὕ τ α ν ἢ τὴν λευκὴν προσωπίδα, καὶ ποῖος δὲν φαίνεται εὐγενής;

Καθένας ἀνέβαινε ἐκεῖ ὅπως εἰς τὸ σπιτί του, ἐχώρευε μὲ τὰς κυρίας, ἤκουε τὴν μουσικὴν ἢ ἐπαίξε π α σ ε τ α ν. Τὸ μέγαρον εἶχε κταντήση τόπος δημοσίων διασκεδάσεων· τόσοσ πολλὸ, ὥστε

Ἡ πρόσοψις του ἐπὶ τῆς Μεγάλης Διώρυγος... (Σελ. 314, στ. γ')

στέρων οἰκογενειῶν τῆς Βενετίας.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Βαρῶνος Κερκόζ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ μέγαρον τοῦτο, συναυλία βιολιῶν, αὐλῶν καὶ μανδολίνων ἐξεγύνητο κάθε βράδυ ἀπὸ τὰ ἰδιόρρυθμά του παράθυρα, καὶ αἱ γόνδολαι, γεμάται προσωπίδοφόρους, ἤρχοντο πλήθος καὶ ἐδόνοντο εἰς τοὺς μεγάλους κοκκίνους πασσάλους, οἱ ὁποῖοι ἀνέμενον πρὸ τοῦ πυλῶνος. Κάθε βράδυ ἐορτῆ, κάθε βράδυ ὑποδοχῆ! Εἰσῆρχετο ὁποῖος ἤθελεν, ἐλεύθερα, φθάνει νὰ ἦτο εὐγενής, ἢ νὰ ἐφαίνετο τοιοῦτος.

τὸ ἐνόησε καὶ αὐτὸς ὁ ἀνόητος Βαλεντίνος, καὶ ἐν στιγμῇ φρονήσεως, ἀπεφάσισε νάρψῃ τὸν σάκκον τῶν ταλλήρων εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Γιαννιδῶ. Ὁὐτω τουλάχιστον ἦτο ἐξησφαλισμένος ἀπὸ τοὺς κλέπτας, οἱ ὁποῖοι πιθανὸν νὰ εὐρίσκοντο μέσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀγνωστών.

Καὶ ὁ Πονηρὶδὸς - Σκαπίνος ἐπηγγαινοῦρχετο, κατευχαριστημένος μέσα εἰς τὴν ἀταξίαν ἐκεῖνην, ἢ ὅποια πολλὰ καλά προσιώριζε δι' αὐτὸν. Καὶ ὁ Βαλεντίνος-Λέλιος ὑπεδέχετο καὶ ἐπεριπόιετο ὅλους τοὺς προσερχομένους εἰς τὸ πα-

κίς γης, καιόμενα και θνήσκοντα τραγι-
κώς το έν κατόπιν του άλλου, είς άτελεί-
ωτον σειράν, — ένεθυρήθη έν ώραϊον βι-
βλίον, τό όποϊον εξέδωκε τον παρελθόντα
Μάϊον, ο Σύλλογος προς διάδοσιν Ωφελί-
μων Βιβλίων. Συγγραφέας του είναι ο κ.
Δ. Γρηγοριάδης, διευθυντής της Γεω-
γικής Σχολής του Αϊδινίου, και έπι-
γράφεται τό ΔΕΝΔΡΟΝ. Πόσον ή ανά-
γνωσις του βιβλίου τούτου, διδάσκουσα
όλον έν τήν καλλιέργειαν του δένδρου,
έμφυτεύει συγχρόνως και την αγάπην
προς αυτό, τήν στοργήν εκείνην, ή οποία
σήμερον άποτελεί γνώρισμα του πολιτι-
σμένου ανθρώπου, είτε χωρικού είτε κα-
τοίκου της πόλεως. Διότι ο συγγραφέας
έφρόντισε να παριθμήσει και να εξάρη εϋ-
γλώττως όλα τα ευεργετήματα, των
όποιων πάροχος γίνεται τό δένδρον. Και
εις τον ώραϊόν του πρόλογον, διηγείται
τήν ιστορίαν ενός χωριού, τό όποϊον έ-
κειτο εις τους πρόποδας ενός βουνού,
εις τήν άκραν παλαιού και πυκνού δά-
σους. "Όσον υπήρχε τό δάσος τούτο,
τό χωρίον ήτο ευτυχές. 'Αλλά' άμα με-
ρικοί άνθρωποι κατέπεισαν τους άμαθείς
χωρικούς να τοις πωλήσουν τα δένδρα
διά να τα κάμουν... κάρβουνα, και ού-
τω τό δάσος κατεστράφη και τό βουνόν
άπεγυμνώθη, τότε τό χωρίον έδυστύχησεν.
'Αλλά' άς δώσωμεν τον λόγον εις τον
συγγραφέα :

Ποϋ είναι ο άλιεύς των κοραλλίων;
[Αί Μαγικά Εικόνες ύπάγονται εις τον Δια-
γονισμόν των Δύσων των Πνευ-
ματικών Άσκήσεων.]

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

"Ο μικρός Παύλος είναι άνάστατος, και
μά την αλήθειαν πρέπει να όμολογή-
σωμεν, ότι έχει σπουδαϊον λόγον : ή μη-
τέρα του θανάτωσεν μετ' ολίγον διά
της Αθήνας, — και θανάτωσεν χωρίς
να τον πάρη μαζί της.
"Ο μικρός Παύλος είδε πολλάκις τον
πατέρα του να φεύγη διά ταξείδι, ποτέ
όμως τήν μητέρα του, — δηλαδή ποτέ
όλομύναχην όπως τώρα. Τάς άλλας φο-
ράς, όσάκις ή μαμά έφρουγεν από τό σπι-
τι, έφρουγε συγχρόνως και ο Παύλος, και
μεθ' ούλας τάς εξηγήσεις που του έδω-
σαν, δεν ήμπορούσε να ένοήση διατι δεν
θά τον έπερνε σήμερα μαζί της, όπως
συνήθως. Πώς; δεν θα διασκέδαζε; δεν
θα ήτο ώραία να υπάγη εις τάς Αθήνας
και αυτός, και να επισκεφθί τα Μου-
σεια, που άκούει τόσα δι' αυτά, και να
ιδί τους φίλους και τους συγγενείς της
μητέρας του;

Πάντα ή ίδια αυτή ή Βιργινία ! 'Ι-
σχυρίζεται ότι ο μικρός Παύλος θα ήτο
«φασαρία» εις τό ταξείδι . . .

γορζαι διά τον δυστυχί Παυλάκην. Πρω-
τον και κύριον, ο μπαμπάς δεν θα φύ-
γη. "Επειτα, ή Βιργινία ύπεσχέθη ναρί-
νη κατά μέρος τα πλεξίματά της και
τά βραξίματα, διά να τον πηγαίη πολϋ
συχνά εις της εξαδέλφους του. Του ύπε-
σχέθη ακόμη ότι θα τον υπάγη εις ένα
ώραϊο περιβόλι με όλα τα φρούτα του
κόσμου. 'Αλλά' ή καλλίτερα παρηγορία
άπ' ούλας, είναι ότι ή μαμά του επέτρε-
ψε να την συνοδεύη έως τον Σταθμόν.

Τί ώραία ! "Όσον ήτο εις τήν άμα-
ξαν, όπου διέσχίσε θορυβωδώς τους δρό-
μους της πόλεως, όσον έβλεπε τας βαλί-
ζες της μαμάς, του έφαινετο ότι θα τα-
ξειούση και αυτός. "Αλλά' εις τον
Σταθμόν ή άπάντη έτελείωσεν. "Η μαμά
κρατεί έν μόνον εισιτήριον, και αι συ-
στάσεις της αποβλέπουν τό παιδίον, τό
όποϊον μέλλει να χωρισθί : τα γεύματα,
οι περίπατοι, αι επισκέψεις εις τήν θείαν
και εις τήν γιαγιάν, τίποτε δεν ελησημο-
νήθη.

— "Όλα να μου τα γράψης, όλα,
πώς θα κοιμηθί, τι θα πη όταν έξυ-
πνήση χωρίς μέ... — τοιαύται ήσαν
αι τελευταίαι συστάσεις της μαμάς προς
τον πατέρα του Παύλου.

Μια ιδέα διέρχεται τον νοϋν του μι-
κρού Παύλου :

— "Πούλασε, μαμάκα, και θα σου γρά-
ψω εγώ μόνος μου... θα σου κάμω ένα
μεγάλο-μεγάλο γράμμα, και να ιδής
τί ώραϊο !

— "Α, τί καλά ! μα δεν θα 'μπο-
ρέσης.

— "Μπορώ ! 'μπορώ ! .. άφισε και
θα ιδής !

Αι διαθεβαιώσεις του μικρού Παύλου
δικόπησαν αποτόμως : «Οι κύριοι επι-
βάται εις τάς θέσεις των ! » φωνάζει ο
σιδηροδρομικός υπάλληλος.

"Η μαμά έβαίνει εις τό βαγόνι, ο
υπάλληλος κλείει τήν θύραν, ή μηχανή
σφυρίζει, τό τραϊνον ξεκινά, φεύγει, έ-
φυγε... πάσι !

"Ο μικρός Παύλος περιπατεί κατ'
άρχας σιωπηλός πλησίον του πατρός του.
Είχεν ύποσχεθί να μη κλαύση, και έ-
κράτησε τον λόγον του. 'Αλλά τώρα αι-
σθάνεται, ότι τά μάτια του δεν είναι όλως-
δίόλου στεγνά, και δύο ή τρεις φορές
έσηκωσε τό μανίκι του έως τό πρόσωπόν
του, ως δια να σκουπίση κάτι... Εϋτυ-
χώς, μόλις είσπηλθεν εις ένα δρόμον, βλέ-
πει από μακριά μιαν μάζαν άόριστον, ή
όποία φαίνεται κινουμένη και πλησιάζου-
σα. Διακρίνει κάτι κόκκινα και κάτι
άλλα πράγματα που λάμπουν. Μπα !
μήν είναι τό τάγμα του κυρίου 'Ιωαννίδου
που επιστρέφει από τά γυμνάσια ;

Ναι, ακριβώς ! Είναι τό τάγμα του κυ-
ρίου 'Ιωαννίδου. Παρελαίνει ελόκληρον
έν πομπή, με τους σαλπικγκάς του, με
την σημαϊαν του, και με τον κύριον ταγ-

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΒΟΣΚΟΙ

[ΑΝΑΓΝΩΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

"Ο Γιάννης και ή Μάρω
είνε αδελφάκια. Κατοικούν
στην έξοχή, 'στο χωριό.
Μιά μέρα κατέβηκαν 'στο
μανδρί, για να ιδουν ένα
κοπάδι πρόβατα, που είχαν
αγοράση οι γονεϊς των και
το είχαν βάλη εκεί μέσα.
'Επήγαιναν και το έδλε-
παν τακτικά, κάθε μέρα.
'Αλλά εκείνη τήν ήμέ-
ρα είδαν και ένα μικρό,
πολύ μικρό προβατάκι, που
δεν το είχαν ιδί ή άλλη φο-
ρά. "Ο, τι είχε γεννηθί τό
καιμένο, και φαντασθήτε πιά τήν έκπληξι και τή
χαρά του Γιάννη και
της Μάρως.

— Μπα ! τό μωρό της προβατίνας ! έφώναξεν ο Γιάννης.
— Είναι άρνάκι ! του είπεν ή αδελφή του.
— Ίδες τί ήμερο που είναι ! λέγει ο Γιάννης· άγκαλά και αυτό δεν
μου φαίνεται παράξενο, γιατί λέγουν πάντα «ήμερος σαν άρνάκι !»
Πολύ καλά σκέπτεται αυτός ο Γιάννης.
'Στό μανδρι γεννήθησαν και άλλα άρνάκια. "Ο Γιάννης τάγαπá πολϋ
όλα. Εκείνο όμως που το είδε πρώτα, τον 'Ασπρούλη, καθώς το ύνό-
μασε, τον αγαπá περισσότερο άπ' όλα τά άλλα.
'Αλλά και ο 'Ασπρούλης γνωρίζει πολϋ καλά τό μικρό του νουνό.
Μόλις τον ιδί, άμέσως τρέχει κοντά του. Μόνον που δεν έχει καμμιά
διάθεσι να τρώγη τά λουλούδια, που του προσφέρει ο Γιάννης για λι-
χουδιές.

— Τί ιδέα και αυτή ! λέ-
γει ή Μάρω. Τρώνε τά μικρά
άρνάκια λουλούδια ;
— Μα τί τρώνε ; ρωτά ο
Γιάννης.
— Μόνον τό γάλα της μά-
νας τω. Και συ όταν ήσουν
μικρός, μόνο γάλα έτρωγες.
'Ο Γιάννης, που σκέπτεται
πολύ καλά, τό παραδέχεται,
και δεν κακίώνει για τήν άκα-
ταδεϊά του βαπτιστικού του.
Και τον χαϊδεύει, χωρίς να
του προσφέρει πιά λουλούδια.

(Συνέχεια προσεχώς)

ΕΧΕΤΕ ΓΕΙΑ, ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ...

Μαύρα βουνά, ψηλά βουνά, Που γύρω σας τὸ χιόνι...

Που ζωντανή ψυχὴ καμιά Τὴ γῆ σας δὲν πατάει...

Φεύγοντας μ' ἀγριο βορρῆν Εἰς ἄλλη ξένη χώρα...

Ἐχετε γεία ψηλά βουνά! Στερνά σας παρατάω...

Κι' δταν στὲς μαύρες σας κορφές, Στὸ κάθε σας τὸ πλάι...

Ἐχουν τάρνακια θά πηδοῦν Στὲς μαύρες λαγκαδιές σας...

Γυρνώντας ἀπ' τὰ μακρυνά Τὸ χελιδόνι σας ξανά...

Ἐχετε γεία, ψηλά βουνά! Στερνά σας παρατάω...

Ἐχετε γεία, ψηλά βουνά! Καὶ σὺν ξαναγυρίσω...

ΔΡΙΑΔΗ Μ. ΚΟΥΠΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Οποῖον θλιβερόν ἄγγελμα! Ὁ Ἄντωνιος Κ. Κυριακίδης ἀπέθανεν!

Ἀπέθανεν εἰς τὸ ἄνω τῆς πρώτης του νεότητος, εἰς ἡλικίαν δεκαεπτά μόνος ἔτων...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Κάτι, βλέπω, δένεις κόμικε 'στὸ μαγετικὸ σου!

— Μαρά, θέλω κι' ἄλλη κάχαρι 'στὸ γάλα μου.

— Μ' αὐτὴ, μαμάκα, τὴν ἤπια τὸ γάλα.

Ἡ μητέρα πρὸς τὴν Μπεμπέκα: — Τὴ θά κάμω ἀν πεθάνω;

Ἐἰς τὸν περίπατον: Φουγάρο τῆς Εὐγενίας: — Δέν μου λές...

Ἡ λύσις τοῦ Ὀμηρικοῦ ζητήματος: — Μπαμπά, ἀλήθεια εἶπε ὁ Ὀμηρος ἦτο τυφλός;

Σκέψις τοῦ Τοσοῦ: * Περὶ τὸν πρῶτον πρᾶγμα!

Ἡ Νίνα: — Μά, μαμά, ὁ Νίκος τὰ πέρνει πάνταν δταν τοῦ προσφέρω.

Ἡ Νίνα: — Μά, μαμά, ὁ Νίκος τὰ πέρνει πάνταν δταν τοῦ προσφέρω.

Ἡ Νίνα: — Μά, μαμά, ὁ Νίκος τὰ πέρνει πάνταν δταν τοῦ προσφέρω.

Ἡ Νίνα: — Μά, μαμά, ὁ Νίκος τὰ πέρνει πάνταν δταν τοῦ προσφέρω.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΜΕΡΙΚΟΙ μ' ἐρωτοῦν ἂν ὄφειλον νάνταποδοῦν καὶ τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν...

Ὁ Χαλκιδικεὺς Δημοκράτης [ΕΕ], τὸν ὁποῖον οὐκ ἔδοσι καθεῦθεν τὰ παλαιὰ τρόικα...

Ὁχι Ἀταβύριον Ρόδου [ΕΕΕ], σὺ ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μου γράψῃς ἐπιστολὰς-ἐπιμεριδασ...

Μετὰ πολλῆν μου εὐχαριστήσιον Ζαπέτις, [ΕΕ] ἐγγνώρισα διὰ τῆς ὥρας ἐπιστολῆς σου...

Μαρία Καλλιπικοῦ, τὰ θεράπευτα συλλυπητήρια ἐκ μέρους ὄλων μας...

Ἀκόμη ἐν 1/2 σου λείπει, Ἀπόγονε τοῦ Νέστορος...

Ἄσπασμοί, Πληροφόροι: τὸ Μὴ με Λησάνει συγχαίρει τὸ Κεντρί...

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλαξῶν...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

ἔτι τὰ πρόσθετα κάμνον μπε! μπε! Τώρα, ἢ πρέπει νὰ υποθέσωμεν...

Ἐστὺρετε τί ἔπαθε τὸ Μαύρο Σύννεγο; Ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά του!

Μοῦ γράφεις, Πριγκίπισσα Ἐλις, εἶτι ἄμα εἶνε καυεὶ νέος...

Ὁχι Ἀταβύριον Ρόδου [ΕΕΕ], σὺ ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μου γράψῃς...

Μετὰ πολλῆν μου εὐχαριστήσιον Ζαπέτις, [ΕΕ] ἐγγνώρισα...

Μαρία Καλλιπικοῦ, τὰ θεράπευτα συλλυπητήρια ἐκ μέρους ὄλων...

Ἀκόμη ἐν 1/2 σου λείπει, Ἀπόγονε τοῦ Νέστορος...

Ἄσπασμοί, Πληροφόροι: τὸ Μὴ με Λησάνει συγχαίρει...

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλαξῶν...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

τὴν καὶ τὸ Ἐρυθρὸν Νέφος διὰ τὰς ὥρας τῶν πληροφῶν...

Ἐστὺρετε τί ἔπαθε τὸ Μαύρο Σύννεγο; Ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά του!

Μοῦ γράφεις, Πριγκίπισσα Ἐλις, εἶτι ἄμα εἶνε καυεὶ νέος...

Ὁχι Ἀταβύριον Ρόδου [ΕΕΕ], σὺ ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μου γράψῃς...

Μετὰ πολλῆν μου εὐχαριστήσιον Ζαπέτις, [ΕΕ] ἐγγνώρισα...

Μαρία Καλλιπικοῦ, τὰ θεράπευτα συλλυπητήρια ἐκ μέρους ὄλων...

Ἀκόμη ἐν 1/2 σου λείπει, Ἀπόγονε τοῦ Νέστορος...

Ἄσπασμοί, Πληροφόροι: τὸ Μὴ με Λησάνει συγχαίρει...

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλαξῶν...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

παντέν — ὁ Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου μετὸν Βικτωρα Οὐγγῶν...

Ἐστὺρετε τί ἔπαθε τὸ Μαύρο Σύννεγο; Ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά του!

Μοῦ γράφεις, Πριγκίπισσα Ἐλις, εἶτι ἄμα εἶνε καυεὶ νέος...

Ὁχι Ἀταβύριον Ρόδου [ΕΕΕ], σὺ ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μου γράψῃς...

Μετὰ πολλῆν μου εὐχαριστήσιον Ζαπέτις, [ΕΕ] ἐγγνώρισα...

Μαρία Καλλιπικοῦ, τὰ θεράπευτα συλλυπητήρια ἐκ μέρους ὄλων...

Ἀκόμη ἐν 1/2 σου λείπει, Ἀπόγονε τοῦ Νέστορος...

Ἄσπασμοί, Πληροφόροι: τὸ Μὴ με Λησάνει συγχαίρει...

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλαξῶν...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

Ἐπισημαίνονται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια...

